

[Udenrigsministeren]

tale om en fælles daglig ledelse i de to fonde, altså i IFU og i IØ-Fonden, og at administrationen kommer til at foregå det samme sted, f.eks. ved at man opretter et nyt kontor inden for IFU's organisation. I bemærkningerne til lovforslaget bliver der netop talt om et administrativt fællesskab.

Med hensyn til bestyrelse bliver der tale om to forskellige bestyrelser, men vel nok med et vist personsammenfald. Det er jo sådan, at IFU's bestyrelse består af folk med en særlig ulandsekspertise, og i IØ-Fondens bestyrelse skulle vi også gerne få nogle folk, der har særligt kendskab til Østhandel og til økonomisk samarbejde med Østlandene.

I det hele taget er det vigtigt at opretholde adskillelsen imellem udviklingsbistand og samarbejde med Østlandene, og den adskillelse finder jeg også at vi på formålstjenlig vis får ved at arbejde med to forskellige fonde, selv om de rent praktisk arbejder sammen.

Jeg tror nok, at jeg med de bemærkninger har fået afklaret sammenhængen imellem regeringens lovforslag og Socialdemokratiets beslutningsforslag, som vel også af partiet selv herefter vil blive betragtet som overflødig.

Den daglige udvikling i Østeuropa og Centraleuropa bekræfter jo, at vi står over for en historisk opgave. Nøden, som vi ser den i Polen, og risikoen for et økonomisk sammenbrud stiller også krav om, at vi handler hurtigt fra Vestens side, og de nordiske lande synes med vores samfundsopbygning at have særlig interesse som model for netop lande som Polen og Ungarn. Samtidig har vi med vores geografiske beliggenhed særlige muligheder for at tage del i den økonomiske udvikling, der nu gerne skulle til at komme i gang. Det gælder først og fremmest i Østersøområdet.

De meget væsentlige miljømæssige perspektiver i samarbejdet må vi også tage i betragtning ved overvejelsen af, hvilke projekter IØ-Fonden skal gå ind i. Det er understreget ved mange lejligheder og skal også understreges her, at de miljømæssige udfordringer, vi står over for i Østersøområdet, og de muligheder, der nu byder sig, er noget, der må tillægges en overordentlig høj prioritet.

Derfor skal jeg opfordre her til et konstruktivt og hurtigt udvalgsarbejde om regeringens forslag, så vi hurtigt kan komme i gang med aktiv handling.

I fjor indgik vi en investeringsbeskyttelsesaftale med Ungarn. Netop i denne uge har vi indledt forhandlinger med Polen om en dansk-polsk investeringsbeskyttelsesaftale.

Med IØ-Fonden og en dansk investeringsgarantiordning skulle vi så få skabt et godt grundlag for, at danske virksomheder vil kunne deltage i de store investeringer, som især Polen og Ungarn har udtrykt ønske om.

Jeg er meget glad for, at der er politisk enighed imellem de fleste af os om den indsats, som vi må gøre både for Danmarks egen skyld og så sandelig også for østlige naboers. Jeg har i går sendt Finansudvalget en ny ansøgning vedrørende de første 50 mio. kr. af de i alt 300 mio. kr. Jeg er overbevist om, at det vil kunne vinde tilslutning fra et flertal af Folketingets partier. Dermed kan Danmark placere sig, hvor vi hører hjemme, nemlig i det gode selskab af de første lande, som får virkeliggjort de gode hensigter.

Under det besøg, jeg skal aflægge i Polen i næste uge, vil jeg derfor forhåbentlig være i stand til at kunne berette, at der er politisk enighed i Danmark om, at nu går vi fra ord over til handling.

Kelm-Hansen (S):

Ligesom ministeren kan jeg henvise til den store debat, der var i Folketinget den 26. oktober, en meget omfattende debat om udviklingen i Østeuropa, hvorunder der jo blev givet udtryk for meget bred enighed om en række af de initiativer, som vi nu skal udmønte i praktisk lovgivning. Derfor skal jeg også undlade i dag at kommentere den særlige situation derude, som er baggrunden for de to forslag, som nu er til behandling.

Dog vil jeg gerne udtrykke glæde over den udvikling, vi har set i Østeuropa i den mellem-liggende tid, ikke mindst i DDR, og som i hvert fald nogle af os, ikke havde ventet ville komme så hurtigt. I den anledning kan der måske være grund til at kippe lidt med flaget for vor Østeuropæksert her i Tinget, hr. Riishøj, som rent faktisk den 26. oktober sagde, at meget talte for, at der i løbet af kort tid ville ske store forandringer i DDR. Det tør nok siges, at hr. Riishøj fik ret.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag, som er et af de to forslag, der er til behandling i dag, indgår som et af elementerne i et samlet